

የትውልድ ተቋም

የ«ያ ትውልድ ተቋም» ልሳን

ያ ትውልድ ቅጽ 7 ቁጥር 2

የካቲት ፲፬ ቀን ፪ ሺህ ፲፪ ዓ.ም.

የካቲት 1966 ዓ.ም. 46ኛ ዓመት

(የድምፅ ቅጂውን ለማድመጥ እዚህ ይጫኑ <https://www.youtube.com/watch?v=nhl2Lxei2G0>)

የካቲት 1966 ዓ.ም. 46ኛ ዓመት ትውስታ፡፡ <<ያ ትውልድ ተቋም>> ከተመሠረተበት ሰኔ 28 ቀን 2004 ዓ.ም. ጀምሮ ከሚያደርጋቸው አስተዋጽኦች አንዱ ወቅታዊና ታሪካዊ ቀናትን ማስታወስ ነው፡፡ በመሆኑም ለአለፉት 7 ዓመታት ሰባት ቅጾችን አስነብናል፡፡ ይህ ሲሰላ እስከዛሬ ስለ የካቲት 1966 ዓ.ም. ግብታዊ አብዮት ሰባት ጽሁፎችን አቅርበናል፡፡ በየዓመቱ አንድ ማለት ነው፡፡ የዘንድሮውን መደጋገም እንዳይሆንብን በግጥም የካቲትን አስታውሰናል፡፡ በድምጽም አያይዘናል፡፡ መልካም ትውስታ ለጊዜው የያ ትውልድ አካላት ስንል ለዛሬውና ለአዲስ ትውልዶች ከታሪካችን በጎም ሆነ ደካማ ጎን ትምህርት ትቀስሙ ዘንድ፣ ወደፊት በያ ትውልድ የትግል ታሪክ ላይ ለምታደርጉት ጥናታዊ ምርምርም ሆነ ጽሁፎች ይረዳ ዘንድ እነሆ! ድርሻችንን ብለናል፡፡

ኢትዮጵያ ሀገራችን፡ ከብርና ኩራታችን

መንግሥተ ጎንደር፡ ሠርፀ ድንግል

የሦስት ሺህ ዓመት፡ ዝና ታሪካችን

ነበር ጉዞው ተወራራሽ አንጻራዊ ሰላማዊ፡፡

የማክዳ ሀገር፡ አክሱም ሀውልታችን

በዚህ ግና አልቀጠለም፡ የየጁ ዘር የመሳፍንት

የሰለሞን አገዛዝ፡ ሥርወ መንግሥታችን

ተከሰተ በያለበት ሁሉም ልንገሥ ያለበት

ሲዋረድ ተጉዞ ከዛጉዌ

ዘመን መጣ፡ ዘመነ መሳፍንት

ንጉሥ ላሊበላ፡ አብያተ ክርስቲያናት

የራስ ዘመን፡ የራስ መንግሥት

ከብር ለሀገራችን፡ እስትንፋስ ሕይወት፡፡

አባ ሴሩ ጓንጉል፡ ራስ አሊ ትልቁ

ሰለሞናዊ ሥርወ፡ ለይኩኖ አምላክ

ከሺህ 7 መቶ 77 እስከ ሺህ 8 መቶ 45

ሀገረ መንግሥት ሲተካ

ዘለቀ አሉ እስከ ደጃች አሉላ፡ ራስ ዓሊ ትንሹ

በቆስጠንጢኖስ ዓፄ ዘርዐ ያቆብ

አስቆጠረ ዓመት አሉ 68ት

ሰለሞናዊ ሥርወ መንግሥት ዳግም ሲሰብ

ተከፋፍሎ ለዝና ሀገር መግዛት

ሲሸጋገር ተሰገድ ዘር ከወናግ ሰገድ ዓፄ ልብነ ድንግል

አስተምሮናል ታሪክ ዘመነ መሳፍንት፡፡

እስከ አድማስ ሰገድ ሚስጥሯ ያለው በመንፈስ ኃይል

አንድ አደርግ ኢትዮጵያን ብሎ ተነሳና

በፍፃሜ መንግሥት ዓፄ ተክለ ጊዮርጊስ ቀዳማዊ

የተዋበች ልጅ የቋራው ካሣ

ብቅ አለ ከኮሶ፡ እያገሳ እንዳንበሳ
 ሰባስቲቦል መድፍ አምሮት ቴድሮስ
 የሰልጣኔ አድማስ፡ ተገልጾለት ጥቅም የመድፍ
 አስተክሎ ከጫፍ፡ ከመቅደላ አፋፍ
 አንድነትን ገምዶ የቴዎድሮስ ሹርባ
 ከኢትዮጵያዊነት ኩርባ
 የነጭ ነጫጭባ፡ አድርጎ ምርኮኛ
 እጅህን ስጥ ቢሉት፡ እኮ ይሞክረኛ
 በድኑን ሰጣቸው፡ የንጉሥ አርበኛ።
 ተጽፎ አንብበናል፤ አዎ! ተምረናል
 “መቅደላ አፋፉ ላይ ጩኸት በረከተ
 ፈሪውን አናውቅም ጀግና አንድሰው ሞተ
 ማረክን እንዳይሉ ሰው የለ በጃቸው
 ገደልን እንዳይሉ ሞተው አገጁቸው
 ምናሉ እንግሊዞች ሲገቡ ሀገራቸው
 ለወሬ አይመቹ ተንኮለኛ ናቸው”
 የተባለላቸው ዓፄ ቴዎድሮስ፡ የመቅደላው ኩራት
 ትምህርት ሰጥተውናል ከተጠቀምንበት
 ሕይወቱን ሰውቶ፡ ኢትዮጵያን እንዳቆማት።
 አባ በዝብዝ አራተኛው፡ የመተማው
 ለሀገራቸው የተቀሉ፡ ከድርቡሾች ሲታገሉ
 ንጉሥ ቢባሉ ድንበር ጠባቂ ልሁን ያሉ
 ታሪክ ነውና ሁሌም ይወሳሉ።
 ዓፄ ዮሐንስ ተጽፈዋል፡ ኢትዮጵያን ጠብቀዋል
 ለልጅ ልጆች አስረክበዋል፡ ታሪክ ለትውልድ አስተላልፈዋል።
 ቅኝቱን ሰምተናል፤ ታሪክ ዘግቦታል
 “ሚንሊክ ተወልዶ ባያነሳ ጋሻ፤
 ግብሩ እንቁላል ነበር ይህን ጊዜ አበሻ”

አንብበናል፤ አዎ! ተምረናል . . .
 እምዬ ምንሊክ የኢትዮጵያ ጋሻ
 ዐድሞን ገንብተዋል ያለም ማስታወሻ
 የሥልጣኔ አባት፤ መሪ በብልሃት
 ሩብ ምዕተ ዓመት፡ ገዝተዋል ኢትዮጵያን በሥርዓት
 ያባ ዳኘው ግዛት ያቆሙት መሠረት
 ኢትዮጵያ አንድ ናት ብዙ ጎሳ ያላት፤
 የቋንቋ ባለሀብት
 ይች ናት ሀገራችን፡ ጠላንም ወደድናት
 ትኑር ለዘላለም! ብለን ምንጮህላት።
 ልጅ ኢያሱ ዘመናቸው፡ የውዝግብ ሂደታቸው
 ተሻግሮ ከንግሥት ዘንድ ከዘውዲቱ
 ዘመነ ፍፃሜ እስከ ሺህ 9 መቶ 22
 እልፈተ ሕይወት።
 ተፈሪ አልጋወራሽ ጠቅል ኢትዮጵያ
 በ14 ጠቅላይ ግዛት ለሆኑ አርአያ
 “የምንወደውና ሚወደን ሕዝባችን”
 ብለው ሲያወድሱ ሰምተናል አይተናል
 አባባ ጃንሆይ! ብለን ዘምረናል።
 ሥዩመ እግዚአብሔርን አሜን ብለን ሰግደን
 ቀና ስንልና ተምሩ ሲገባን
 ለካ ግፍ ይሰራል ከእምነቱ ጀርባ
 መጠየቅ ጀመሩ ጃንሆይ አባባ።
 የዓለም መንግሥታት፤ የአፍሪካ ሕብረት መሥራች ሀገራችን
 አባባ ጃንሆይ የሰላሙ መሪ፤ ትምህርት አክባሪ
 ትንሽ ተሳሳቱ፤ ከሕዝባቸው ይልቅ ሥልጣንን ወደዱ።
 የአምስት ዓመቱ፤ የፋሽት ወረራ
 ሸሹ ፈረጠጡ፤ ተብሎ ሲወራ

ድል አረጉ ተብሎ፡ ሲሾም ምድረ ባንዳ

ቆራጡ አርበኛ፡ ሲደረግ የኩዳ

“ኢትዮጵያ ሀገሬ ሞኝነሽ ተላላ

የሞተልሽ ቀርቶ የገደለሽ በላ”

ሲባል መነሻ ነበር ትግል መጠንሰሻ

ይገጠም ጀመረ፡ ከዘውድ ለመሸሻ፡፡

ክራሮች ፋኖ አሉ፡ በገና ጉም ጉም

ቃላት ቅኔ ተፋ፡ አወይ ወርቅና ሰም

ዋሽንቶች አስተከዙ፡ መሲንቆ አቅራቢ

የመድረክ ጭፈራ፡ ቃላቶች ዝመራ

ተጨፈረባቸው፡ በቅኔ በዜማ

ንጉሱ ጥሩ አልሰሩም፡ እያለ ሲያቅማማ

ቀጠለ ጉምጉምታው፡ ኸረ እንደው ጉምጉምታ

ክራሩም ዘመረ፡ ከበሮ ቂም መታ

ገጠር አዘመረ፡ እረኛ ዋሽንት ነፋ

ብሱቱን አሰማ፡ ከጫፍ ከተራራ

ጅራፍ አምባረቀ፡ አራሹ አቅራቢ

እንደው ዘራፍ የዋ! ፋኖ ተሰማራ

ቅኔም ድምጽ አሰማ፡ የግፋን አዝመራ፡፡

“ተሰቀለ ቢሉኝ፡ ዝናሩ ነው ብዬ”

ተሰቀለ ቢሉኝ፡ ኮፍያው ነው ብዬ

ለካስ በላይ ሁኗል፡ ትልቁ ሰውዬ

ሰምተናል...ሰምተናል...

በግፍ ተሰቀለ፡ ያ ጀግና በላይ

ሀገር ባላስነካ፡ ለንጉሥ ሲሳይ፡፡

ሰምተናል ሲባል፡

“አያሌው ሞኙ ሰው አማኙ፡ ሰው አማኙ”

ሹመት መስፈቸው፡ ተንጉሡ ሂደው

ለካስ ሸኝት ሁኗል፡ እከወዲያኛው፡፡

የግፍ ሰለባዎች አሳምነው ገብረወልድ፡ ታከለ ሐዋርያት

መቀስቀሻ ነበሩ፡ ለብልሹው ሥርዓት፡፡

“ግርግር” ብለውት ስሙን ለማሳከስ

በ1953 ወርሃ ታህሳስ

ግርማማ መንግሥቱ ልጆች የንዋይ

እቅዳቸው ከሸፎ ሲሆኑ ተሰቃይ

ደወል ነበር ለዓፄው መንቃት ተሳናቸው፤

ምንም ሳይመስላቸው 13 ዓመት

የካቲት ያዛቸው ድንገት ሳያስቡት፡፡

ጋሻዎች በዘረኝ፡ ባላባት ሲያዙ

ገበሬው ሲነቀል፡ ሚያመጣው መዘዙ

ማየት ተስኗቸው፡ “ዕድሜ ልክ” ሊገዙ

ድጋፍ ሰጪ ሆነው፡ ገበሬን ሲገፉ

እድሜ እየጨመረ፡ ሲበራከት ግፉ

ወሎ መጣባቸው፡ ረሃብን ይዞ

ያያቸው ጀመረ፡ ሕዝባችን ተከዞ

ሊያከብሩ ሽር ጉድ 80 ዓመታቸውን፡ መብራት ይሰቅላሉ

ከተማው እንዲበራ

አልሰሙም ይባላል፤ አይሰሙምም ይባላል፡ የረሃቡን ጉዳይ

የወሎን መከራ

አንድ ዓመት ቆጥሮ፡ ድንገት ሳያስቡት የካቲት አበራ፡፡

... የካቲት 11 ሺህ 1966 መምህራን ሥራ አቆሙ

ካራት ለማስቀረት የተወጠነውን፡ ሥርዓተ ትምህርት ሴክተር

ሪቪውን

ይነሳ ለማለት አድመው ተነሱ

በማሳበራቸው ኢመማ ሥርዓቱን ወቀሱ፡፡

መቼ በዚህ ብቻ የደሞዝ ጭማሪም አክለው ጠየቁ

በወሰዱት አቋም ሳምንታት ዘለቁ።
 ነዳጅ ጭማሪውን፣ እጅግ በመቃወም
 ታክሲ ነጂዎች፣ ወጡ ካደባባይ ሥራ ላይ በማደም
 ወታደሩ በደሞዝ ጭማሪ ፤ ሆነ ከህዝብ ጋር ተባባሪ
 ለሕዝብ ብሶት ግባር ቀደም ተሰላፊ ተማሪዎች
 አልን “ አትነሳም ወይ አትነሳም ወይ፤ የግፍ አገዛዝ
 አይበቃህም ሆይ!”
 ተነስ! ተነስ! አልን፣ ደጋግመንም አልን ሕዝብም ተከተለን
 እውነት ተነሳልን
 የካቲት ዘመረች እሆሃ አበባዬ፣ ትግሌ ጠባዬ
 ተናወጠ ካምፓስ በመላው ተማሪ
 ይበተኑ ጀመር መልዕክተ በራሪ
 ኃይሌን ለማዳከም፣ የካቲት በረታች
 ግብታዊነቷን፣ አላስነጥቅ አለች
 ሥዩመ እግዚአብሔር፣ ቢጮህ ማን ሊሰማ
 ተነቃንቋል ዙፋን፣ በየካቲት ዜማ
 የካቲት ሕዝባዊ፣ በ14ቱ ግዛት
 ጠንክራ ታገለች፣ ያዳውን ሥርዓት
 ማ! ሊሰማ ጠ/ሚር አክሊሉ ሀብተወልድ ካቢኔ በተንኩኝ
 እንዳልካቸው ቢሉ ሸረ ፋታ ስጡኝ
 በየካቲት ግለት ገብተው ከአጣብቂኝ
 “ጉልቻ ቢለዋወጥ ወጥ አያጣፍጥን” በትኖ፣ አስተርቶ
 ነንደ የካቲት አጓርቶና አቅራቶ።።
 ሴክተር ሪቪው ተሠረዘ፣ ደሞዝ ተጨመረ፣ የነዳጅ ጭማሪ
 ተነሳ
 ቢለፈፍ ቢነገር አልሰማ አለ የካቲት፤ በአብዮቱ ማዕበል
 ተውጦ እያገሳ
 የካቲት ነንድጓዱ ሄደ ገሰገሠ
 መብረቅ ሆነ ከንዱ ለአርጌው ሥርዓት
 የለም ወደ ኋላ በትቅደም መስተዋት።።

የካቲት የሥርዓት ለውጥ ጠየቀ፤ አብዮቱ በህዝብ ደመቀ
 በህዝብ የለውጥ ግለት፣ የካቲት ህዝባዊ አብዮት
 ይታወሳል ዓመት ከዓመት።።
 ጨፈርን፣ ተሰለፍን፣ አዎ ዘመርን፣ ፈከርን፣
 ጮህን፣ እጃችንን ወደ ላይ አወጣን፣ አነሳን
 አዎ! ብለን ዘምረናል
 “በትግል በመሞት ነው፣ ነፃነት የሚገኘው።።”
 ስማቸውን አድምቀን ጮኸናል
 “ጥላሁን ለምን? ለምን? ሞተ ብለናል
 አዎ ዘምረናል “ዋለልኝ ለምን? ለምን? ሞተ፣ ተሰልፈን
 አዎ! ጮኸናል “ማርታ ለምን? ለምን? ሞተች” ዘምረናል
 ለትግል ኮከቦች ለዚያ ትውልድ ፈርጦች።።
 አዎ ጠይቀናል!
 ይቅረቡ! ይቅረቡ! ብለናል ይቅረቡ ለፍርድ
 የዓጼው ባለሥልጣናት እነ ቢትወደድ።።
 የወሎ ረሃቡ ሜዳ መዘርገፋ፣ እጅግ ቢዘገንን መከራና ግፋ
 ብለናል ይያዙ፣ ለፍርድም ይቅረቡ ባለሥልጣናቱ
 ባላባት፣ መኳንንት፣ ሳይቀሩ መሳፍንቱ
 ብለናል፣ ብለናል ለእሥር ይዳረጉ
 በሰፈሩት ቁና እስቲ ይሰፈሩ።።
 በወርሃ የካቲት 1966 ይህንን ብለናል
 46 ዓመት ይህን ተሸክሟል፣ ዛሬም ይታወሳል።።
 . . .
 ምስጋና ይግባውና፣ የካቲት አብዮት ግዳጁን ተወጥቷል
 የዓጼውን ሥርዓት፣ መንቅሎ ጥሎታል
 ቀጣዩን ማሳመር፣ የትውልድ አደራ
 እኮ ማን ይረከብ? ማነው ባላተራ?
 ቆም ብለን ብናይ፣ መሪ አልባው አብዮት፣

የካቲት ይቀዝፋል፡ አቅጣጫው ጠፍቶበት

ወደ ቀኝ ቢሟትር፡ ግራንም ቢቃኘው

ተመሪ ሚሻቸው፡ ገና ጅምር ናቸው

በመዳሀ ላይ እያሉ፡ የካቲት ቀድሟቸው

ፈጣን ነው ባቡሩ እያዩት ራቃቸው፤ ሄደ አመለጣቸው፡፡

ብቅ አለ ተሸሉ የደርግ ቀንድ አውጣ

ተቀለበ የካቲት ያለምንም ጣጣ፡፡

ያ ሕዝባዊ አብዮት! የካቲት ደመራ

ይነጉደው ቀጠለ በዳሰሳ፤ በደንባራ

አቅጥጫ ሚሰጠው ትግሉን የሚመራ

ለህዝባዊ ጥያቄዎች መልስ ሰጥቶ የሚያኮራ፡፡

ኃይል አጥቶ ወደቀ ከምርጫቸ ተራ፡ ከወታደር ጎራ

የፖሊስ ሠራዊት፤ ጦር ሃይሎች፤ የክብር ዘበኛ

በአስተባባሪነት ወጥኖ ሲነሳ፤ እያየነው እኛ

ሰኔ 21 ቀን ደርግ ብሎ የሰየመው

ለበትረ መንግሥቱ ድልድዩን ዘረጋው

መስከረም ሁለት ቀን ሺህ 9 መቶ 67

ምሎና አቅራቢያ ያላንዳች አፍረት

“ታሪክ የጣለብኝ” የሀገር አደራ

ማንንም ሳይፈራ፡ እጅግ እያቅራራ

መለያ አንደበቱን ማርሹን አስከትሎ

ከሥልጣን ላይ ወጣ አያ ድቡልቡሎ፡፡

ተብሎም ተለፈፈ “ንጉሱ ከሥልጣን ወርደዋል

በጊዜያዊነት ወታደሩ ይመራል፡፡”

የታሪክ አደራ ተቀባዩ ደርጉ፡

“ኢትዮጵያ ትቅደም”ን ሰንቅሮ ለወጉ

መሰብሰብ፤ መሰለፍ፤ ሥራ ማቆም ሁሉ

ህገወጥ መሆኑን አወጀ ለሁሉ፡፡

ደርግንም እያየን፡ እኛም ትግሉን ቀጠልን

ለሙብት ተፈንክተን፤ ታስረን፤ ሮጠን፤ተገድለን. . . ሙብትን ከተነጠቅን

ብለን ዘምረናል “ትግል ነው መፍትሄው

ሥልጣኑን እስኪያገኝ ላብ አደር ገበሬው፡፡”

እናማ ቀጠልን. . . ትግላችንን ቀጠልን፤ ቀጠልን...ቀጠልን...

ደርግንም ታገልን...ታገልን...ታገልን...

አሁንም እንደገና . . .

ብለን ቀስቅሰናል ጮኸን አስጨኸናል “መሬትን ላራሹ የምትሹ፤ ተዋጉለት አትሸሹ”

ለሚለው ጨኸት ዱላ ተችሮናል፤ ካልቻም ጠልዘናል፡

በጀርባ ተንጋለን “እባክህን”፡ ብለን ተማጽነናል፡፡

ለ”ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግሥት” ድምጻችንን ብናሰማ

በሞግዚት አስተዳደር ስም፡ በምርጥ መኮንኖች ሥልጣኑ ተቀማ

“ዴሞክራሲያዊ ሙብት ለሁሉም ያለገደብ” ጨኸታችን

ጥፋት ሁኖ ተከለከልን እንዳንናገር፤ እንዳንጽፍ ተነገረን፤ ተነገረን

እንዳንሰበሰብ፤ እንዳንደራጅ አዋጅ ወጣብን

ማርሽ አጓራብን፡፡

ሰልፍ በሰላም ብናደርግ ለማሰማት ብሰታችንን፤ ጥያቄሃችንን

በጢስ ጋዝ ታፈንን፤ በዱላ ተቀጠቀጥን፤ ወደ ሥር ተጋዝን

ከርቸሌ፤ ማዕከላዊ ተጋዝን፤ “ዳቦ ለተራብ” ብለን በለመንን

ደግመንም አልተውን ፤ “ድሀ ይማር” አልን፤

እኛው ተባረርን፤ ከክፍል ተሠረዝን፤ በፖሊስ ታሰሰን

አልተውን፤ አልተውን አሁንም ተሰለፍን፤ በሰላም ታገልን

አነሳን ሙብትንም ስለሙብት ታገልን፤ ስለ ሙብት ጮክ አልን

“የብሔር/ብሄረሰቦች ሙብት ይከበር” አልን፤ አዎን አልን፤ ከቶም አልካድን

“የራስን ዕድል በራስ መወሰን”

አንፍራው አልን “እስከመገንጠል”

“ጭፍን ፋሺዝም በኢትዮጵያ ነገሠ”

ደም መለስ ብለን ፤ ፃፍን፣ ፈለሰፍን የትግሉ ጡዘቱ ነውና በመደብ፤

አዎን አንብበናል “ዴሞክራሲያ ልሳን” ደርጉ አቅጣጫ ስቷል

ሀብታምና ደሃ፣ ገዥና ተገዥ

እኮ አቅጣጫውን ስቷል፤ አብዮት አብቅቷል በደርጉ ተጠልፏል

ይውደማሉ! ይጠፋሉ! በርዥና በዝባዥ

የ60ዎቹ ደም ዛሬም ፍትህ ይላል።

ያኔ ያኔ ...እኩል ስንሆን በኅብረሱታፌ ርዕዮት

...

ሁሉም ብሄር/ብሄረሰብ ይኖራል ባንድነት

ሲታወጅ ብለናል እድገት በሕብረት

ለምን ይገነጠል ከመጣ እኩልነት በሕብረሰባዊነት

“ጋራው ቀድሞ ታየ ከፈረሱ ፊት”

ብለን አድምቀናል፤ አዎ ቀስቅሰናል

በዘመቻ ጀምሮ በዘመቻ ያበቃ

ከወቅቱ ርዕዮት ከሰሻሊዝም ጋር አብረን ተገዝናል።

እንደግ/ለእድገት በሕብረት ተብሎ ታወጀ

ጮኸናል ጮኸናል፣ የሃይማኖት እኩልነት ይከበር ብለናል

ተማሪ አስተማሪ ከ10ኛ በላይ

በእስላምች ሰልፍ ላይ ክርስቲያኑ ጮሃል

ወንድና ሴት ሳይለይ እንዲዘምት ታዘዘ

እምነት የግላችን በሀገር ተሳስረናል።

ትኩስ ነው አብዮቱ ሁሉም በደስታ

ለዚህም ዋጋ እስር፣ ሕይወትም ከፍለናል።

ሊያስተምር ሊያለማ ተገጠር ተጓዘ

መቼ አላልንም አልን “የሴቶች ጭቆና ድርብ ነው” ብለናል

ነበርና የቀደመ ጋራው ከፈረሱ፤

አንዱ በጸታዋ ሌላውም በመደብ ከፍ አርገን ጮኸናል

ዓመትም አልሞላው ዘማች ሲመለሱ

ከማጀት አደባባይ እህቶች፣ እናቶች ወጥተው ተፋልመዋል።

በቅድ ያልተመራ ጥናት የሌለው

አንቺ ጭቁን እህትዬ ... እህትዬ

በጎርፍ ተወሰዱ፤ ተቃጠሉ ሞቱ

ተነሽ ታገይ አያዋጣም ሁሌ እዩዬ

ዜና ይዘገባል፤ አንብበን አዝናል ጋዜጣ በየለቱ

ዝማሬሃችን በየካቲት ይካተታል።

ዋ! ብለናል “ዋ! መሠረት

...

ሞተሽ መኖር ስታውቁበት

የካቲት አብዮት በደርጉ መሪነት ገና ዳዴ እያለ

ካንቺው ቤት ነው፤ካንቺ አካላት

“ያለምንም ደም ኢትዮጵያ ትቅደም” ዘምሮ ሳይጨርስ

እሳት.እሳት ያገኘበት

“አብዮት ያለ ደም እኮ የትም አይደርስ”

ዳር እስከ ዳር ሕያው እሳት. . .”

ተብሎ ታወጀ ውሳኔ ፖለቲካ

አዎ ጽፈናል ዋ! መሠረት

በ60 ሰው ግድያ ሲፎከር ሲያስካካ

በነቃችው አንቂ በ“ጎሕ” መጽሐፍት።

የፍትህ ሚዛኗ ሲመዘን፣ ሲለካ

የካቲት 25 1967 ታወጀ መሬቱ ሆነ ለአራሹ

ብለንም ጽፈናል ገና ከጅምሩ ፍትህ ካረከሠ

ቀለጠ ጭፈራው እልልታው አስተጋባ

ነጻ ወጣ ጭሰኛ፣ ገበሬ አፈር ገሬ፤
 ተሠብረ ቁልፉ የባላባት ሥርዓት አከተመ ግፉ
 ብለን ደግፈናል ብለን ተሳትፈናል።
 ግና አልተዘፈቅንም ጥያቄ አቅርቦናል
 ሕዝባዊ ጥያቄ ምላሽ ይፈልጋል
 ተግባራዊ ይሆን ዘንድ “ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግሥት” ከሁሉም
 የተውጣጣ
 መብት ይኑረው ሕዝቡ ዴሞክራሲ ይምጣ
 ብለን ከትባናል፤ ወረቀት በትነናል፤ አጥር ላይ ጽፈናል ደርግን
 ሞግተናል።
 መጀመሪያ “መንቃት፣ መታጠቅ፣ መደራጀት” በሚል
 መፈላሰፍ
 ደርግን አላቀፍንም፤ አቅፈን አልተጓዥንም ብለን ሂሳብ ድጋፍ
 አላልንም ይገደብ፤ ዴሞክራሲ ለተራብ ሕዝብ
 ፍፁም አልወጣንም ንቃት ስለሌለው፤ ቅድሚያ እናስተምረው
 እንደውም ብለናል በሂደት ይማረው።
 ...
 ትግላችን ቀጠለ እጅጉንም ፋመ።
 የካቲት ወለደ ለሀገር/ለሕዝብ ያለመ
 ነሐሴ 26 በሺህ 9 መቶ 67።
 ኢሕአፓ ታወጀ ትግሉን ለመምራት
 የላብ አደር ፓርቲ የትግላችን መሪ
 ብለናል ኢሕአፓ ነው! ኢሕአፓ ነው! ሀቀኛ ተጠሪ፤
 ነጻነት አብሳሪ።
 “ኢሕአፓ ወይም ሞት!” ብለን ፈክረናል
 “በትግል መሞት ሕይወት” ዘምረናል
 “ፍፁም ነው እምነቴ፣ የትግሉ ነው ሕይወቴ”
 ብለን አብስረናል “ለዘመናት፣ በጭቆና ማጥ
 በግፍ ሰንሰለት ታስሬ

መብቴን ላስከብር፣ ጠላትን ልሸር
 ተነስቻለሁ ዛሬ
 ይኸው ታጥቄአለው ዛሬ
 ብለን ተገድለናል ደማችን ተንዠርጓል
 በየአስፏልቱ ላይ ኩ.....ል...ል... ብሎ ሄዷል።
 1968 ሜይ ደይ፤ ወጥተን ካደባባይ
 እምም አላች ምድር ተናወጠ ሰማይ
 የላባደር ፓርቲው ጮሆ ለላብ አደር
 ለኢትዮጵያችን ክብር
 አልን ይውደም! ይውደም! ይውደም! ፋሺዝም!
 የኢሕአወሊ ልጆች ብለን ውጋ በለው
 እንደ ሆቺ ሚኒ እንደ ቼኩቤራ
 አልነው አራሳችንን “ፋኖ ተሰማራ
 በዱር በገደሉ ትግሉን እንድትመራ
 በመሪ ድርጅትህ፣ በኢሕአፓ ጥላ ሥር ከአሲምባ ተራራ።”
 የትግሉን መፋፋም የኢሕአፓን ጥንካሬ ያዩ ማሌርዶች፣ ያዩ
 መኢሶኖች፣ ያዩ የወዝሊጎች
 ቢያስሩ ቢገርፉ ቢገድሉ ወጣቶች
 ቀጠለ እሥሩ ቀጠልን ታገልን ለሕዝብ መንግሥት፣
 ለዴሞክራሲ መብት።
 ታሥረንም ታገልን፣ ገርፈውም ሲለቁን ትግሉን ተቀላቀልን
 የድሉን ቀን ሳናውቅ “ትምህርት ከድል በኋላ” አልን ብለንም
 አልተማርን።
 ብቸኛው ፓርቲያችን ለሥልጣን ሳይበቃ
 ቡጊ፣ ቺቺ፣ ሬጌ ድለቃ
 ከቶም ላይታሰብ ሕይወት ትግል ሆነ።
 ፋሽስትን ማን ይፈራዋል! ገጠምን አነበብን አስንበብን
 “የምር ተኳሹን እኛ ስናውቀው፣
 ዝናር በትሬን ማን ደባለቅው” ብለን ቀሰቀስን

ኢሕአፓን አምቅን ከመንደር ጉራንጉር፤

ከፎቁ ከማማ፤ ሜዳ ተራራውን፤ ጋራ ሸንተረሩን

ኢሕአፓ አደረግነው ኢትዮጵያ ምድሩን።

ኤሌክትሪክ ሸቦ ላይ አርማውን ሰቀልነው

ይህስ ምዕታት ነው እንዳላሰባልነው

አጥር ግርግዳዎች በኢሕአፓ ታጅበው

ታዳጊ ሕጻናት ሱቃቸው ኢሕአፓ አርገው

እናቶች አባቶች ዲሞ የት አለች ሲሉን እኛም ስንሰጣቸው

እስላም ክርስቲያኑን አብሮ ያታገል

በኢትዮጵያዊነት የተኮለኮለ

የካቲት ሲነሳ ኢሕአፓ ካልተባለ

የፓርቲ አባወራ ትግል ያስጀመረ

ኢሕአፓ መሆኑ ካልተመሰከረ

እኮ እንዴት ወዴት የካቲት ተዘከረ።

ኢሕአፓ ፍሬው ሲገመራ ሲያሸት አዝመራ

ከቁንጮው ከማማ አረምን አፈራ

ሀ እና ለ የተባለ እንደ ቀላል ጉዳይ

መቋጫ አልነበረው ሲደርስ ሆ እና ሎ ላይ

ፍርሃት፤ ጥርጣሬ መርዛማ ሲሰይ

አበቀለ ውስጡ ፈላጊ አስተዋይ፤ ጥበብ ሰናይ

ጥንካሬ፤ አንድነት ትግሉ ሲጠይቅ

እምነት ግራ ገባው ክወዴት ሊወድቅ

ለትግል ሕይወቱ ፍጹም የነበረው

አወይ አሰናካይ ጥርጣሬ በላው

መጓዝ ብቻ ሆነ እደው በዳሰሳ

ከምድር የወጣ የባህር ውስጥ ዓሳ

መዝለል መፈራገጥ ሽረ ታጣ መላ

እጁን ከጭንቅ አሳት፤ አራስ እየበላ

የኢሕአፓ ውዳሴ የአጀማመሩ

ገና መች ተጻፈ ኢሕአፓ ሚስጥሩ

እንደው በየካቲት ይታወስ ለፍቅሩ

ለሰማዕታት ክብሩ።

...

ቀጠለ ትግሉ፤ ከውስጥም ከውጭ

ጦርነት አወጀ፤ ደርግ ሊያረገን ጭጭ።

እኛም ዘመርን ደግመን፤ ደጋግመን

“ቢወቀጥ አጥንቴ ቢንቆረቆር ደሜ

ለአዲስ ሥርዓት ልምላሜ

ፍጹም ነው እምነቴ የትግሉ ነው ሕይወቴ”

አልን ቃል ገባን፤ ዳግም ተናገርን ቁርጠኛ አቋም ወሰድን።

ፋሺስት ግድ የለውም ለሱ ሀገር ሥልጣኑ፤

ለሱ ሕዝብ ሥልጣኑ

ሰበሰበ የሰው አውሬ መግረፍ፤ ማሰቃየት፤ መግደል የተካኑ

ቀጠለ ተጣጣፈ ቤት ለቤት አሰሳው ወጣት ማሳደድ

እኛም ስንሸሎከለክ፤ ስንሸዋወድ

አግኝተውንም ገለው ሲጥሉን፤ እኛም ተኩሰን ስንከላከል

የትግሉ ሚዛኑ ወደእኛ ያደላው፤

ቁርስ አርገን ፎከረ መንግሥቱ በተራው

አጥቂ የተባለው ድንፋታ የፋሺስት

ጠርሙስ ከሰከሰ ደም የተሞላበት

እንደ እብድ ውሻ መንግሥቱ ሲያጓራ

መቀየስ አቃተን፤ በባዶቤት ጉራ

የኢሕአፓ መሪ፤ ኮከብ ተወርዋሪ

ወሬውን ሰማነው በገዳይ አብሳሪ፤

አወይ ቅስም ሰባሪ፤ ተስፋዬ ተቀባሪ

ሆንን ተባራሪ።

ቀጠልን ትግሉን “ታጋይ እንጂ ትግል አይሞት”
 ሌላም አልን “በትግል መሞት ሕይወት”
 ቀጠሉ እነሱም አሰሳቸውን፣ ግድያቸውን... ::
 ...
 ሜይ ደዬ 69 እጅጉን እሪ በይ
 ልጆቻችን ገበርሽ ለፋሽስት ሲሳይ
 በዓላችን ብለው ሊያከብሩሽ ቢወጡ
 ምነው ሰጠሻቸው ደምን ለሚጠጡ
 “ሜይ ደዬ የላብ አደሩ ..” ብለው ሳይጨርሱ
 በፋሽስቶች ጥይት የተፈረከሱ፣
 የካቲት ወልደኛቸው ላንቺ የወደቁ
 በፋሽስቶች ጥይት ተለቅመው ያለቁ
 ሊያከብሩሽ ሲመጡ በሰላማዊ ሰልፍ
 ማንንም ሳይለይ ቢያር ሲርከፈኩፍ
 ምድር ቀውጧ ሆነች ወላጅ ተረበሹ
 ማን ሞተ? ማን ቀረ? አልቀሩ የሽሹ
 ማታ ከተኙበት እየተለቅሙ በፋሽስቶች ጥይት ሲቆሉ አደሩ
 እጅግ ብዙ አለቁ በየጉራንጉሩ
 የካቲት ወልደኛቸው ሜይ ደዬ ተዘረሩ።
 “ትግል ነው” አንበለው ከዚህ በኋላ
 ያበደ ውሻ ነው ሁሉን የሚበላ
 መግቢያ መውጫው ጠፍቶ እራስን ለማዳን
 በአራቱ ማዕዘን ነጻ ርምጃ ሆኗል።
 ማንንም አይምርም ገሎ ይሰወራል
 ወጣት የተባለ/ች አሳሩን/ሯን ይበላል
 በየመንገዱ ላይ ሬሳው ይጣላል
 አመራርም ሚስጥ መላ ቅጡ ጠፍቷል።
 ወደ ዘመድ ቢሸሽ እዛ ቤት ሌላ አለ

ወጣ ሲባል ከከተማ ጸጉረ ልውጥ ብለው ይከቱናል
 እንዴትስ ተደርጎ ኬላው ይታለፋል
 ያ ውብ ተስፋችን በጥይት ተከቧል
 እያልን ስንጥር፣ ስንታክት “ትግል ለካ ይሞታል”።
 በእድገት የተጀመረ የተማሪ ዘመቻ፣
 ሊቋጭ ተዘጋጅ በቀይ ሽብር ዛቻ
 መጣልን እስር ቤት፣ መጣልን ቀይ ቤት፣
 በየበራፋችን፣ በየቄያችን እሬሳ ሊያመርት።
 ግርፍ እንዲሰማ፣ ሲገሉ እንዲታወቅ
 ለሊቱን በሞላ ሕጻናት ጨምሮ ወላጅን ሲያሰቅቅ
 ቀይ ሽብር ቃል የለው ይኑር እንደሞተ አይታወስ ይራቅ።
 አሞራ አንዣበበ፣ ጅቦች ተጠራሩ
 ደርግ የገደለውን የሰው ልጅ ሊቀብሩ
 ድንኳን አይተከል ወደ ውስጥ ሲለቀስ
 ነጠላ አይዘቀዘቅ ጥቁር አይለበስ
 ሁሉም ቤት ለቅሶ ነው ለቅሶ ደራሽ የለ
 ባህል ያራከሰ ቀይ ሽብር ብዙ ነው ስብህናን ያስጣለ።
 መብት ያገኘው ገዳይ እጅግ ተበራክቷል
 ጠያቂ የለውም ሁሉም ገዳይ ሁኗል
 ቀይ ሽብር ብለውት እውነት ያሸብራል
 ታሪክ ይፋረደው ሀገርን አጥፍቷል።
 እድለኞች ከእስር ቤት በተአምር ተለቀቅን
 ከቀይ ሽብር ያመለጥን ተሰደድን
 ሕይወት መጣች እንደገና ልትጠይቀን
 እሺ ያለ ተማረላት፣ ደብተር እርሳስ ጨበጠላት
 ሥራ ያላቸው እንደሙያቸው ተጓዙላት
 ሁሉም ነገር ጨልሞበት ተስፋው በሀገር የተበላ ወደ ስደት
 አመራላት

አንዳንዶች ውድሜ ያሏትን ሀገር አኑሪኝ አሏት፤
 እሷም ቂም ሳትይዝ ታኖራለች
 ሳትዋጋ ድል አድርጋናለች
 ኩሩ ነታችንን ቀምታናለች
 ወደድንም ጠላን ገዝታናለች
 ምን ይህ ብቻ ለአንዳዶችማ እናት ሁናለች
 ምን ይደረጋል አኑራናለች
 መቼስ ማል ጎደኒ. . . .
 ...
 ምን ሰጠሽን የካቲት?
 ምን ተማርን ካንቺ ውበት?
 ሳንደራጅ፣ ሳንዘጋጅ መጥተሽብን አመለጥሽ
 ዛሬስ ዛሬ 46፣ 46 ትልቅ ዓመት አስቆጥረሽ
 ስንተራመስ እኮ ይሰማሽ፤
 አትሁኝብን ትውልድ ወቃሽ።።
 ሀገር ብሄራዊ ክብሯ ተገፎ ሰንደቋ ደብዝዞ
 ሃይማኖቷ ተተራምሶ ዘረኝነት ጠዞ
 ታሪኳ ተንቋሾ ዜጎቿም ተዋርደው
 ህልም ያላቸው አንቀላፍተው
 ጎበዛዝት ዳር ተገፍተው
 እንዳናጣት ኢትዮጵያችንን
 የተደገሰልንን ዋይታችንን፣ ልቅሷችንን፤
 እግዚዮታ የሕዝባችን፣ እጅ ማንቀርብብ የናታችን
 አድምጠነው በአንድነት፣ ከተያየን በፍቅር ዓይን፤
 በመግባባት በቋንቋችን
 ከተጓዠን ትኖራለች የእኛ ምድር ኢትዮጵያችን
 ለዘላለም ለክብራችን።።
 ምኞታችን ዛሬም ህያው

የካቲትን አስታውሰነው፣ መጨውንም ስንቃኘው
 አቤቱ አምላክ ብሩህ አርገው።።
 ሕዝባችንን ይቅር ብለህ፣ ቸርነቱ አያልቅብህ
 እንለምንህ ብለን በርከክ
 እግዚአብሔር ኢትዮጵያን ባርክ!!!
 ኢትዮጵያ ለዘላለም ትኖራለች
 የካቲት 1966 ታሪክ ህያው ነው!
 የያ ትውልድን አኩሪ ታሪክ ለትውልድ ለማስተላለፍ ሁላችንም
 እንተባበር።
 <<ያ ትውልድ ተቋም>> ለያ ትውልድ መታሰቢያነት።
 የካቲት 14 ቀን 2012 ዓ.ም. (February 23, 2020)
Email : yatewli@yahoo.com, yatewli@gmail.com,
 ስልክ : (703) 300 4302
Website <http://www.yatewli.com>
<http://www.yatewli.org>

